

skaber, hvis der er flere ejere/deltagere, og filialer, hvis der kun er én ejer/deltager). I USA beskattes partnerskaber som en separat enhed, idet indkomsten bliver opgjort i partnerskabet og først efterfølgende beskattes hos de enkelte ejere. I USA har det derfor en betydning (i modsætning til i Danmark), om selskabet anses for en filial eller et partnerskab.

Visse nærmere bestemte selskabsformer anses dog altid for at være selvstændige skattesubjekter. Det gælder bl.a. danske aktieselskaber og europæiske SE-selskaber. Derimod er andre danske selskabsformer, f.eks. anpartsselskaber, foreninger, partnerselskaber, kommanditselskaber og interessentskaber valgbara enheder.

Udgangspunktet for klassifikationen af udenlandske selskaber i USA er, at der er tale om:

- Et partnerskab, hvis det har to eller flere ejere/deltagere og mindst én af ejerne/deltagerne har ubegrænset hæftelse.
- Et selvstændigt skattesubjekt, hvis alle ejerne/deltagerne har begrænset hæftelse.
- En filial, hvis dets enlige ejer/deltager har ubegrænset ansvar.

Efter de amerikanske regler har en ejer begrænset ansvar, hvis ejeren ikke har nogen personlig hæftelse som følge af ejerskabet for gæld eller krav mod selskabet.

Ovennævnte udgangspunkt for klassifikationen anvendes, når skattemynderen/skattemynderne ikke træffer et valg.

De(n) amerikanske skattemynder(e) kan vælge, at et selskab, der som udgangspunkt anses for at være et selvstændigt skattesubjekt, skal anses for at være et partnerskab (hvis der er flere ejere/deltagere) eller en filial (hvis der kun er en enkelt ejer/deltager). Skiftes der status fra et selvstændigt skattesubjekt til et partnerskab eller en filial, anses selskabet efter amerikanske regler for at være likvideret. Hvis der skiftes status til et partnerskab, anses ejerne endvidere for at have indskudt aktiverne og passiverne i partnerskabet.

Tilsvarende vil de(n) amerikanske skattemynder(e) kunne vælge, at enheder, der som udgangspunkt er partnerskaber og filialer, skal anses for at være selvstændige skattesubjekter. Skiftes der status fra et partnerskab til et selvstændigt skattesubjekt, anses partnerskabet for at have indskudt aktiverne og passiverne i det selvstændige skattesubjekt mod at få aktier. Derefter anses partnerskabet for at være likvideret med udlodning af aktierne i selskabet til de enkelte ejere. Skiftes der status fra en filial til et selvstændigt skattesubjekt, anses ejeren for at have indskudt akti-

verne og passiverne i det selvstændige skattesubjekt mod at få aktier.

Skattemynderen angiver, hvornår valget skal have virkning fra. Valget kan dog maksimalt begynde at have virkning 75 dage før indsendelsen af anmodningen og får senest virkning 12 måneder efter indsendelsen.

Hvis skattemynderen/-yderne foretager et valg efter de amerikanske regler, er valget bindende i 60 måneder, dvs. 5 år.

2.3. Koncerndefinitionen i ligningslovens § 5 G

Ligningslovens § 5 G, stk. 1, fastslår, at en udgift ikke kan fratrækkes, når udgiften kan fradrages ved indkomstopgørelsen efter udenlandske skatteregler enten hos den skattepligtige selv (1. pkt.) eller hos et koncernforbundet selskab (2. pkt.). Definitionen i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, anvendes som definition på koncernforbundne selskaber.

2.4. Leasingbiler

Ifølge virksomhedsskatteovens § 6, stk. 1, skal virksomhedens skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler.

Skattelovgivningen, herunder virksomhedsskatteoven, indeholder ikke regler om leasingaftaler. Det vil sige, at det er skattelovgivningens almindelige regler, der finder anvendelse.

Efter praksis skal en forudbetalt udgift, der fradrages efter statsskatteovens § 6, stk. 1, litra a, periodiseres i det omfang udgiften kan henføres til flere indkomstår. En forudbetalt erhvervsmæssig udgift, der tjener til at erhverve, sikre eller vedligeholde virksomhedens indkomst, skal således periodiseres i det omfang udgiften kan henføres til flere indkomstår.

Vedrører en afholdt driftsomkostning i det hele et senere indkomstår, skal udgiften fradrages i dette senere indkomstår.

Landsskatteretten har i SKM2003.447.LSR antaget, at forudbetalinger, der vedrører flere indkomstår, men højst 12 måneder, ikke skal periodiseres, men kan fratrækkes straks i betalingsåret.

Landsskatteretten har fulgt op på denne afgørelse i SKM2006.683.LSR, hvor et selskab havde indgået en aftale med sit moderselskab om leje af erhvervslokaler. Lejen skulle betales årligt forud med forfald den 31. december. Landsskatteretten udtalte bl.a.:

»I henhold til den gældende praksis på området for lejeindtægter og -udgifter skal selskabet således periodisere sine lejeudgifter over den periode, som lejen vedrører. Den endelige retlige betalingsforpligtelse